

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000/26/EK IRÁNYELVE

(2000. május 16.)

a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről, valamint a Tanács 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelveinek módosításáról

(Negyedik gépjármű-biztosítási irányelv)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére és 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

A Szerződés 251. cikkében ⁽³⁾ megállapított eljárásnak megfelelően, az Egyeztető Bizottság által 2000. április 7-én jóváhagyott közös szöveg figyelembevételével,

Mivel:

- (1) Jelenleg különbségek vannak a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási eljárásai között, és ezek a különbségek akadályozzák a személyek és a biztosítási szolgáltatások szabad mozgását.
- (2) Ezért szükséges közelíteni ezeket az intézkedéseket az egységes piac zavartalan működése érdekében.
- (3) A 72/166/EGK irányelvvel ⁽⁴⁾ a Tanács intézkedéseket fogadott el a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a felelősségbiztosítási kötelezettség végrehajtására vonatkozó jogszabályainak közelítéséről.
- (4) A 88/357/EGK irányelvvel ⁽⁵⁾ a Tanács intézkedéseket fogadott el az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységre vonatkozó és a szolgáltatási szabadság hatékony gyakorlásának megkönnyítését célzó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolására.
- (5) A zöldkártya irodák rendszere lehetővé teszi a kárigények gyors teljesítését a károsult fél saját országában még akkor is, ha a másik fél más európai országból való.
- (6) A zöldkártya irodák rendszere nem oldja meg a károsult fél minden problémáját, ha kárigényeit egy másik országban egy ott lakó féllel és egy ott engedélyezett biztosítóintézetrel szemben kívánja érvényesíteni (idegen jogrendszer, idegen nyelv, ismeretlen teljesítési eljárások és gyakran túlságosan késleltetett teljesítés).

⁽¹⁾ HL C 343., 1997.11.13., 11. o. és HL C 171., 1999.6.18., 4. o.

⁽²⁾ HL C 157., 1998.5.25., 6. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1998. július 16-i véleménye (HL C 292., 1998.9.21., 123. o.), megerősítve 1999. október 27-én, a Tanács 1999. május 21-i közös állásponjtja (HL C 232., 1999.8.13., 8. o.) és az Európai Parlament 1999. december 15-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2000. május 2-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és az Európai Parlament 2000. május 16-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 103., 1972.5.2., 1. o. Legutóbb a 84/5/EGK irányelvvel módosított irányelv (HL L 8., 1984.1.11., 17. o.).

⁽⁵⁾ HL L 172., 1988.7.4., 1. o. Legutóbb a 92/49/EGK irányelvvel módosított irányelv (HL L 228., 1992.8.11., 1. o.).

- (7) Az igénylő származási országán kívül történt közlekedési balesetekkel kapcsolatos kárigények teljesítéséről szóló, 1995. október 26-i állásfoglalásával ⁽¹⁾ az Európai Parlament, a Szerződés 192. cikke alapján eljárva, felszólította a Bizottságot, hogy javaslatot terjesszen elő egy európai parlamenti és tanácsi irányelv megalkotására, amely megoldja ezeket a problémákat.
- (8) Ténylegesen helyénvaló, hogy a 72/166/EGK, a 84/5/EGK ⁽²⁾ és a 90/232/EGK ⁽³⁾ irányelvben foglalt intézkedések oly módon egészüljenek ki, hogy a gépjárműbaleset eredményeként anyagi kárt vagy sérülést szenvedett károsultak garantáltan hasonló bánásmódban részesüljenek, függetlenül attól, hogy a baleset a Közösség mely részén történt; az olyan balesetekre vonatkozóan, amelyek ezen irányelv hatálya alá tartoznak és más államban történnek, mint ahol a károsult fél lakóhelye van, hiányosságok tapasztalhatók a károsult fél igényeinek kielégítésével kapcsolatban.
- (9) Ezen irányelv alkalmazása azokra a balesetekre, amelyek a zöldkártya rendszer által lefedett harmadik országokban történnek, károsultjuk lakóhelye a Közösségben van, a gépjárművet pedig egy tagállamban biztosították, és onnan származik, nem jelenti a gépjármű-biztosítás kötelező területi érvényességének kiterjesztését, ahogy arról a 72/166/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése rendelkezik.
- (10) Ez maga után vonja a károsult fél közvetlen cselekvési joggal való felruházását a károkozó fél biztosítótársaságával szemben.
- (11) Kielégítő megoldás lehet az olyan gépjárműbalesetek eredményeként anyagi kárt vagy sérülést szenvedett károsultak számára, amelyek ezen irányelv hatálya alá tartoznak, és amelyek nem a lakóhelyük szerinti államban történnek, ha jogosultságot kapnak arra, hogy kárigényeiket a lakóhelyük szerinti tagállamban jelentsék be a károkozó fél biztosítóintézete által kijelölt kárrendezési megbízottnál.
- (12) Ez a megoldás lehetővé tenné, hogy a károsult fél által a saját tagállamán kívül elszenvedett kárt számára ismerős eljárások alapján bírálják el.
- (13) Ez a rendszer, amelyben a károsult fél lakóhelye szerinti tagállamban kárrendezési megbízottak működnek, sem az egyedi esetekben alkalmazandó anyagi jog, sem a joghatóság kérdését nem befolyásolja.
- (14) A biztosítóintézettel szembeni közvetlen kereseti jog megléte az anyagi kárt vagy sérülést szenvedett fél számára logikus kiegészítése az ilyen kárrendezési megbízottak kijelölésének, emellett pedig javítja a károsult lakóhelye szerinti tagállamon kívül történt gépjárműbalesetek károsult feleinek jogi helyzetét.
- (15) A kérdéses hiányosságok pótlása érdekében intézkedni kell arról, hogy a tagállam, amelyben a biztosítóintézetet engedélyezték, kötelezze a társaságot a többi tagállamban honos vagy oda kiküldött kárrendezési megbízottak kijelölésére, hogy minden szükséges információt összegyűjtsenek az említett balesetekből származó károkkal kapcsolatban, és minden megfelelő lépést megtegyenek a kárigények teljesítéséért a biztosítóintézet nevében és költségére, beleértve a kártérítés kifizetését; a kárrendezési megbízottaknak elegendő jogkörrel kell rendelkezniük ahhoz, hogy képviseljék a biztosítóintézetet a balesetekben kárt szenvedett személyekkel szemben, és ahhoz is, hogy képviseljék a biztosítóintézetet a nemzeti hatóságok előtt, beleértve – ahol szükséges – a bíróságot, amennyiben ez összeegyeztethető a joghatóság átruházásáról szóló nemzetközi magánjog szabályaival.
- (16) A kárrendezési megbízott tevékenysége nem elegendő ahhoz, hogy a joghatóság a károsult fél lakóhelye szerinti tagállam bíróságára szálljon át, ha a joghatóság átruházásáról szóló nemzetközi magánjog szabályai nem így rendelkeznek.

⁽¹⁾ HL C 308., 1995.11.20., 108. o.

⁽²⁾ A tagállamok a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv (HL L 8., 1984.1.11., 17. o.). Legutóbb a 90/232/EGK irányelvvel módosított irányelv (HL L 129., 1990.5.19., 33. o.).

⁽³⁾ A tagállamok a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1990. május 14-i 90/232/EGK harmadik tanácsi irányelv (HL L 129., 1990.5.19., 33. o.).

- (17) A károk rendezéséért felelős kárrendezési megbízottak kijelölése az egyik feltétele a 73/239/EGK irányelv⁽¹⁾ melléklete A. pontjának 10. ágazatában felsorolt biztosítási tevékenység megkezdésének és gyakorlásának, kivéve a fuvarozók felelősségbiztosítását; ezért ezt a feltételt tartalmaznia kell az egységes hivatalos engedélynek, amelyet annak a tagállamnak a hatóságai állítanak ki, amelyekben a biztosítóintézet központi irodáját létesíti, ahogy azt a 92/49/EGK irányelv⁽²⁾ II. címe részletezi; ez a feltétel azokra a biztosítóintézetekre is vonatkozik, amelyek központi irodája a Közösségen kívül található, és biztosítási tevékenység megkezdésére jogosító engedélyt szereztek a Közösség valamely tagállamában; a 73/239/EGK irányelv ennek megfelelően módosításra és kiegészítésre szorul.
- (18) Annak biztosításán túlmenően, hogy a biztosítóintézet kárrendezési megbízottal rendelkezzen a károsult fél lakóhelye szerinti államban, helyénvaló szavatolni a károsult fél különleges jogát a kárigény haladéktalan rendezéséhez; éppen ezért a nemzeti jogszabályokba szükséges belefoglalni a megfelelő hatékony és szisztematikus pénzbeli vagy azzal egyenértékű adminisztratív büntetéseket – mint például az adminisztratív bírsággal egyesített végzések, rendszeres beszámolási kötelezettség a felügyeleti hatóságok felé, helyszíni ellenőrzések, publikációk a nemzeti hivatalos lapban és a sajtóban, a társaság tevékenységeinek felfüggesztése (új szerződéskötések megtiltása bizonyos ideig), a felügyeleti hatóságok rendkívüli kárrendezési megbízottjának kijelölése, aki ellenőrzi, hogy az üzletmenet a biztosítási jogszabályoknak megfelelően zajlik-e, az erre az üzletágra vonatkozó engedély visszavonása, az igazgatókra és a vezetőségre vonatkozó szankciók – arra az esetre, ha a biztosítóintézet vagy annak kárrendezési megbízottja elfogadható határidőn belül nem tesz eleget kártérítési ajánlattételi kötelezettségének; ez nem befolyásolja bármely más intézkedés alkalmazását – különösen a felügyeleti jogkörben –, amely helyénvalónak tekinthető; e feltétel esetén azonban a felelősség és az elszenvedett kár vagy sérülés nem lehet vita tárgya, hogy a biztosítóintézet az előírt határidőn belül indokolással ellátott ajánlatot tudjon tenni; az indokolással ellátott kártérítési ajánlatot írásban kell megtenni, és tartalmaznia kell az okokat, amelyek alapján a felelősséget és a kárt megállapították.
- (19) Ezekon a szankciókon kívül helyénvaló arról is intézkedni, hogy a biztosítóintézet által a károsult félnek felajánlott vagy a bíróság által megítélt kártérítési összeg után kamatot kelljen fizetni, ha az ajánlatot az említett előírt határidőn belül nem tették meg; ha a tagállamokban léteznek olyan nemzeti szabályok, amelyek előírják a késedelmes fizetés utáni kamat szükségességét, ez a rendelkezés a vonatkozó szabályokra való hivatkozással végrehajtható.
- (20) Gépjárműbaleset következtében anyagi kárt vagy sérülést szenvedett károsult felek néha nehezen tudják megállapítani a balesetben érintett gépjármű felelősségbiztosítását nyújtó biztosítóintézet nevét.
- (21) Az ilyen károsult felek érdekében a tagállamok információs központokat állítanak fel, hogy biztosítsák az ilyen információkhoz való haladéktalan hozzáférést; ezek az információs központok a károsult felek rendelkezésére bocsátják a kárrendezési megbízottakra vonatkozó adatokat is; szükséges, hogy az ilyen központok egymással együttműködjenek, és gyorsan válaszoljanak a más tagállamok központjaiból érkező, a kárrendezési megbízottakkal kapcsolatos kérdésekre; helyénvalónak látszik, hogy az ilyen központok információkat gyűjtsenek a biztosítás tényleges lejáratí idejéről, de nem az eredeti biztosítási kötvény érvényességének lejáratáról, ha a szerződés időtartama lemondás hiányában automatikusan meghosszabbodik.
- (22) Speciális rendelkezések szükségesek az olyan járművekre vonatkozóan (például kormányzati vagy katonai gépjárművek), amelyek kivételt képeznek a kötelező felelősségbiztosítás alól.
- (23) A károsult fél jogos érdeke lehet, hogy tudomást szerezzen a gépjármű tulajdonosának, rendszeres vezetőjének, vagy bejegyzett üzembentartójának kilétéről, például akkor, ha csak ezektől a személyektől kaphat kártérítést a gépjármű nem megfelelő biztosítása miatt, vagy mert a kár meghaladja a biztosítási összeget; ezt az információt következőképpen szintén rendelkezésre kell bocsátani.

(1) A Tanács 1973. július 24-i 73/239/EGK első irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 228., 1973.8.16., 3. o.). A legutóbb a 95/26/EK irányelvvel (HL L 168., 1995.7.18., 7. o.) módosított irányelv.

(2) A Tanács 1992. június 18-i 92/49/EGK irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 73/239/EGK és a 88/357/EGK irányelv módosításáról (harmadik nem-életbiztosítási irányelv) (HL L 228., 1992.8.11., 1. o.). A legutóbb a 95/26/EK irányelvvel módosított irányelv (HL L 168., 1995.7.18., 7. o.).

- (24) Bizonyos rendelkezésre bocsátott információk, mint például a gépjármű tulajdonosának vagy rendszeres vezetőjének neve és címe, a biztosítási kötvény száma vagy a gépjármű rendszáma, személyes adatnak minősül a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében; éppen ezért az ezen irányelv céljainak megvalósításához szükséges adatok feldolgozása során be kell tartani a 95/46/EK irányelv értelmében hozott nemzeti intézkedéseket; a rendszeres vezető nevét és címét csak akkor kell közölni, ha a nemzeti jogszabályok ezt megkívánják.
- (25) Intézkedni szükséges egy kártérítési testület felállításáról, amelyhez a károsult fél akkor fordulhat, ha a biztosítóintézet elmulasztotta kárrendezési megbízottja kijelölését, vagy szemmel láthatóan késlekedik a kárigény rendezésével, vagy ha a biztosítóintézet nem azonosítható, így nincs biztosíték arra, hogy a károsult fél hozzájut az őt megillető kártérítéshez; a kártérítési testület beavatkozása csak azokra a ritka egyedi esetekre korlátozódik, amikor a biztosítóintézet a potenciálisan kiróható büntetések visszatartó ereje ellenére sem teljesíti kötelezettségeit.
- (26) A kártérítési testület szerepe a károsult fél által elszenvedett bármilyen anyagi kárra vagy sérülésre vonatkozó kárigények rendezése, kizárólag az objektíven értékelhető esetekben, éppen ezért a kártérítési testület tevékenysége, érdemi kárbecslés nélkül, csak annak ellenőrzésére korlátozódhat, hogy a kártérítési ajánlatot a megadott határidőknek és szabályozott eljárásoknak megfelelően tették-e meg.
- (27) Azok a jogi személyek, melyekre átszállnak a károsult fél igényei, melyek a balesetért felelős személlyel vagy annak biztosítóintézetével szemben állnak fenn (például más biztosítóintézetek vagy szociális biztonsági szervek) nem jogosultak arra, hogy a szóban forgó kárigényt a kártérítési testülethez benyújtsák.
- (28) A kártérítési testületnek annyiban van joga az engedményezéshez, amennyiben a károsultat kártérítésben részesítette; annak érdekében, hogy könnyebbé váljon a kártérítési testület kárigényeinek érvényre juttatása a biztosítóintézzel szemben, ha az elmulasztotta kárrendezési megbízottja kijelölését, vagy szemmel láthatóan késlekedik a kárigény rendezésével, a károsult fél államában kártérítést nyújtó testület automatikus visszatérítési jogot élvez engedményezés útján a károsult fél jogaira az említett testület részéről a biztosítóintézet székhelye szerinti államban; az utóbbi testület van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy a biztosítóintézet ellen eljárást kezdeményezzen.
- (29) Habár a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a kártérítési testülettel szembeni kárigény másodlagos, a károsult fél nem kötelezhető arra, hogy kárigényét a balesetért felelős személynek jelezze, mielőtt azt a kártérítési testületnek benyújtaná; ebben az esetben a károsult félnek legalább ugyanabban a helyzetben kell lennie, mint a 84/5/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdése szerinti garanciaalappal szembeni kárigény esetén.
- (30) Ez a rendszer a tagállamok által létrehozott és jóváhagyott kártérítési testületek között létrejött megállapodással működtethető, amely meghatározza feladataikat és kötelezettségeiket, illetve a visszatérítési eljárásokat.
- (31) Amennyiben lehetetlen azonosítani a gépjármű biztosítóját, intézkedni kell arról, hogy a végső adós a károsult félnek fizetendő kártérítést tekintve az a 84/5/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott garanciaalap legyen, amely a balesetet okozó, nem biztosított gépjármű rendes üzemben tartásának helye szerinti tagállamban található; amennyiben lehetetlen azonosítani a gépjárművet, intézkedni kell arról, hogy a végső adós az a 84/5/EGK irányelv 1. cikk (4) bekezdésében meghatározott garanciaalap legyen, amely a baleset helye szerinti tagállamban található,

(¹) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv célja, hogy különleges intézkedéseket állapítson meg a balesetből származó bármilyen anyagi kár vagy sérülés tekintetében kártérítésre jogosult károsult felekre vonatkozóan, ha a baleset nem a károsult fél lakóhelye szerinti tagállamban történt, és olyan gépjármű okozta, amely egy tagállamban rendelkezik biztosítással, és amelyet általában egy tagállamban tartanak üzemben.

A harmadik országok polgári felelősségre és nemzetközi magánjogra vonatkozó jogszabályainak sérelme nélkül ez az irányelv azokra a valamely tagállamban honos károsult felekre is vonatkozik, akik balesetből származó bármilyen anyagi kár vagy sérülés tekintetében kártérítésre jogosultak, a baleset pedig olyan harmadik országban történt, amelynek a 72/166/EGK irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott nemzeti biztosító irodái csatlakoztak a zöldkártya rendszerhez, ha az ilyen baleseteket egy tagállamban biztosított, illetve általában ott üzemben tartott gépjármű használata okozta.

(2) A 4. és 6. cikk csak azokra a balesetekre vonatkozik, ahol a balesetet okozó jármű

- a) biztosítója másik tagállamban található, mint ahol a károsult fél lakóhelye; és
- b) rendes körülmények között más tagállamban tartják üzemben, mint a károsult fél lakóhelye.

(3) A 7. cikk a harmadik országokból származó, a 72/166/EGK irányelv 6. és 7. cikke szerinti gépjárművek által okozott balesetekre is vonatkozik.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „biztosítótársaság”: olyan vállalkozás, amely hivatalos engedélyét a 73/239/EGK irányelv 6. cikkének vagy 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően kapta;
- b) „telephely”: a biztosítótársaság központi irodája, ügynöksége vagy kirendeltsége a 88/357/EGK irányelv 2. cikkének c) pontja szerint;
- c) „gépjármű”: a 72/166/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott gépjármű;
- d) „károsult fél”: a 72/166/EGK irányelv 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott károsult fél;
- e) „tagállam, ahol a gépjárművet rendszerint üzemben tartják”: az a terület, amelyen a gépjárművet a 72/166/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint rendszerint üzemben tartják.

3. cikk

Közvetlen kereseti jog

Valamennyi tagállam biztosítja, hogy az 1. cikkben említett, az azon rendelkezésben foglalt balesetekben károsult felek közvetlen kereseti jogot élveznek a felelős személy felelősségbiztosítását nyújtó biztosítóintézetével szemben.

4. cikk

Kárrendezési megbízottak

(1) Valamennyi tagállam megtesz minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a 73/239/EGK irányelv melléklete A. pontjának 10. ágazatában szereplő kockázatokat (kivéve a fuvarozók felelősségbiztosítását) vállaló biztosítóintézetek kárrendezési megbízottat jelöljenek ki minden olyan tagállamban, mely különbözik attól, ahol hivatalos működési engedélyüket megkapták. A kárrendezési megbízott felelős az 1. cikkben említett balesetekből származó kárigények kezeléséért és rendezéséért. A kárrendezési megbízott a kinevezése helye szerinti tagállamban honos vagy oda kiküldött személy.

(2) A kárrendezési megbízott kiválasztása a biztosítóintézet belátása szerint történik. A tagállamok a választást nem korlátozhatják.

(3) A kárrendezési megbízott egy vagy több biztosítóintézetnek is dolgozhat.

(4) A kárrendezési megbízott a kárigényre vonatkozó minden olyan információt összegyűjt, amely a károk rendezésével kapcsolatban szükséges, és minden szükséges intézkedést megtesz a károk rendezésének megtárgyalására. A kárrendezési megbízott kinevezésének követelménye nem korlátozza a károsult fél vagy biztosítóintézet jogát, hogy bírósági eljárást indítson közvetlenül a balesetet okozó személy vagy annak biztosítóintézete ellen.

(5) A kárrendezési megbízottaknak elegendő jogkörrel kell rendelkezniük ahhoz, hogy az 1. cikkben említett esetekben képviseljék a biztosítóintézetet a károsult felekkel szemben, és hogy kárigényeiket teljes mértékben rendezzék. Képesnek kell lenniük arra, hogy az ügyeket a károsult fél lakóhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) vizsgálják.

(6) A tagállamok kötelezettséget alkotnak – amelyet megfelelő, hatékony és szisztematikus pénzbeli vagy azzal egyenértékű adminisztratív büntetések támasztanak alá – mely azt írja elő, hogy az attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a károsult fél kártérítési igényét bejelentette, akár közvetlenül a balesetet okozó személy biztosítóintézetének, akár annak kárrendezési megbízottjának,

- a) a balesetet okozó személy biztosítóintézete vagy annak kárrendezési megbízottja köteles indokolással ellátott kártérítési ajánlatot tenni olyan esetekben, amikor a felelősség nem vitatható és a károkat felmérték; vagy
- b) a biztosítóintézet, amelyhez a kártérítési igényt címezték, vagy annak kárrendezési megbízottja köteles indokolással ellátott választ adni a kárigény pontjaira olyan esetekben, amikor a felelősséget tagadják, vagy nem állapították meg pontosan, vagy ha a károkat nem mérték fel teljes mértékben.

A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy amennyiben az ajánlatot nem tették meg a három hónapos határidőn belül, a károsult félnek a biztosítóintézet által felajánlott vagy a bíróság által megítélt kártérítési összeg után kamatot fizessenek.

(7) A Bizottság 2006. január 20-ig beszámol az Európai Parlamentnek és Tanácsnak a (4) bekezdés első albekezdésének végrehajtásáról és az abban foglalt rendelkezés hatékonyságáról, valamint a nemzeti büntetőintézkedések egyenértékűségéről, és szükség esetén javaslatot nyújt be.

(8) A kárrendezési megbízott kijelölése önmagában nem jelenti a 92/49/EGK irányelv 1. cikke b) pontjának értelmében vett új fiók megnyitását, és a kárrendezési megbízott nem tekinthető a 88/357/EGK irányelv 2. cikke c) pontjának értelmében vett telephelynek, vagy a polgári és kereskedelmi ügyekben irányadó bírósági joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i Brüsszeli Egyezmény (1) szerinti telephelynek.

5. cikk

Információs központok

(1) Annak érdekében, hogy a károsult félnek lehetősége legyen kárának megtérítését igényelni, minden tagállam felállít vagy jóváhagy egy információs központot, amelynek feladata:

a) nyilvántartás vezetése a következő adatokkal:

1. a rendszerint a kérdéses állam területén üzemben tartott gépjárművek rendszáma;
2. i. e gépjárművek biztosítási kötvényeinek száma a 73/239/EGK irányelv melléklete A. pontjának 10. ágazatában szereplő kockázatokot tekintve (kivéve a fuvarozók felelősségbiztosítását), és ahol a kötvény érvényességi ideje lejárt, a biztosítás lejárat ideje;
- ii. a zöldkártya vagy a határbiztosítási kötvény száma, ha a gépjármű e dokumentumok valamelyikével rendelkezik, abban az esetben, ha a gépjárműre vonatkozik a 72/166/EGK irányelv 4. cikk b) pontja szerinti eltérési lehetőség;

(1) HL C 27., 1998.1.26., 1. o. (egységes szerkezetbe foglalva).

3. biztosítóintézetek, amelyek a 73/239/EGK irányelv melléklete A. pontjának 10. ágazatában szereplő kockázatokat biztosítják, a fuvarozók felelősségbiztosításának kivételével, és e biztosítóintézetek által a 4. cikknek megfelelően kijelölt kárrendezési megbízottak, akiknek a nevét közölni kell az információs központtal e cikk (2) bekezdésének megfelelően;
4. olyan gépjárművek listája, amelyekre a 72/166/EGK irányelv 4. cikke a) és b) pontjának megfelelően az összes tagállamban vonatkozik az eltérési lehetőség a kötelező felelősségbiztosítással kapcsolatban;
5. a 4. alpontban említett gépjárművekre vonatkozóan:
 - i. annak a hatóságnak vagy szervnek a neve, amely a 72/166/EGK irányelv 4. cikke a) pontja második albekezdésének megfelelően felelős a károsult felek kártérítéséért olyan esetekben, amikor a 72/166/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében meghatározott eljárás nem alkalmazható, ha a járműre vonatkozik az eltérési lehetőség a 72/166/EGK irányelv 4. cikkének a) pontja szerint;
 - ii. a biztosító szerv neve, amely a gépjárművet abban a tagállamban biztosítja, ahol azt rendszerint üzemben tartják, ha a gépjárműre vonatkozik az eltérési lehetőség a 72/166/EGK irányelv 4. cikkének b) pontja szerint;

b) vagy az adatok összegyűjtésének és terjesztésének összehangolása;

c) és az arra jogosult személyek segítése abban, hogy az a) pont 1., 2., 3., 4. és 5. alpontjában említett adatok a birtokába kerüljenek.

Az a) pont 1., 2. és 3. alpontjának adatait a gépjármű forgalmi engedélyének lejárta vagy a biztosítási szerződés lejárta után hét évig meg kell őrizni.

(2) Az (1) bekezdés a) pont 3. alpontjában említett biztosítóintézetek értesítik az összes tagállam információs központját a 4. cikknek megfelelően minden tagállamban kinevezett kárrendezési megbízottaik nevééről és címéről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a károsult fél a balesetet követő hét évig haladéktalanul hozzájuthasson a következő adatokhoz a lakóhelye szerinti tagállam, a gépjármű rendszerinti üzemben tartási helye szerinti tagállam, vagy a baleset helye szerinti tagállam információs központjában:

a) a biztosítóintézet neve és címe;

b) a biztosítási kötvény száma; és

c) a biztosítóintézet kárrendezési megbízottjának neve és címe a károsult fél lakóhelye szerinti tagállamban.

Az információs központok egymással együttműködnek.

(4) Az információs központ megadja a károsult félnek a gépjármű tulajdonosának, vagy rendszeres vezetőjének vagy bejegyzett üzemben tartójának nevét és címét, ha az ezekhez az adatokhoz való hozzájutás a károsult fél törvényes érdeke. E rendelkezés alkalmazásában az információs központ főként a következőkhöz fordul:

a) a biztosítóintézethez; vagy

b) a gépjármű-nyilvántartási ügynökséghez.

Ha a gépjárműre vonatkozik az eltérési lehetőség a 72/166/EGK irányelv 4. cikkének a) pontja szerint, akkor az információs központ megadja a károsult félnek annak a hatóságnak vagy szervnek a nevét, amely a 72/166/EGK irányelv 4. cikke a) pontja második albekezdésének megfelelően felelős a károsult felek kártérítéséért olyan esetekben, amikor a 72/166/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében meghatározott eljárás nem alkalmazható.

Ha a gépjárműre vonatkozik az eltérési lehetőség a 72/166/EGK irányelv 4. cikk b) pontja szerint, az információs központ megadja a károsult félnek a gépjárművet abban az országban biztosító szerv nevét, ahol azt rendszerint üzemben tartják.

(5) Az előző bekezdésekből származó személyes adatok feldolgozásának összhangban kell lennie a 95/46/EK irányelv alapján hozott nemzeti intézkedésekkel.

6. cikk

Kártérítési testületek

(1) Valamennyi tagállam létrehoz vagy kijelöl egy kártérítési testületet, amely felelős a károsult felek kártérítéséért az 1. cikkben említett esetekben.

A károsult felek akkor nyújthatják be kárigényüket a lakóhelyük szerinti tagállam kártérítési testületének:

- a) ha az attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor a károsult fél benyújtotta kárigényét a balesetet okozó gépjármű biztosítóintézetének vagy annak kárrendezési megbízottjának, a biztosítóintézet vagy annak kárrendezési megbízottja nem adott indokolással ellátott választ a kárigény pontjaira; vagy
- b) ha a biztosítóintézet elmulasztotta a kárrendezési megbízott kijelölését a 4. cikk (1) bekezdésének megfelelően a károsult fél lakóhelye szerinti államban. Ebben az esetben a károsult felek nem nyújthatják be kárigényüket a kártérítési testületnek, ha azt már közvetlenül a balesetet okozó gépjármű biztosítóintézetnek benyújtották, és a benyújtástól számított három hónapon belül indokolással ellátott választ kaptak.

A károsult felek azonban nem nyújthatnak be kárigényt a kártérítési testületnek, ha pert indítottak közvetlenül a biztosítóintézet ellen.

A kártérítési testület attól az időponttól számított két hónapon belül intézkedik, amikor a károsult fél benyújtotta hozzá kárigényét, de megszünteti az intézkedést, ha a biztosítóintézet vagy annak kárrendezési megbízottja időközben indokolással ellátott választ ad a kárigényre.

A kártérítési testület haladéktalanul tájékoztatja:

- a) a balesetet okozó gépjármű biztosítóintézetét vagy annak kárrendezési megbízottját;
- b) annak a tagállamnak a kártérítési testületét, ahol a biztosítóintézet kiállította a kötvényt;
- c) a balesetet okozó személyt, ha ismert,

hogyan a károsult fél hozzá benyújtotta kárigényét, és hogy arra a testület a benyújtástól számított két hónapon belül válaszolni fog.

Ez az intézkedés nem érinti a tagállamok jogait arra vonatkozóan, hogy a testület által nyújtott kártérítést másodlagosnak tekintik vagy sem, és hogy rendelkezzenek a kárigények kielégítéséről a testület és a balesetet okozó személy (személyek), valamint más biztosítóintézetek vagy szociális biztonsági szervek között, amelyek ugyanazon baleset folytán kötelezhetők a károsult fél kártérítésére. A tagállamok azonban nem engedhetik meg, hogy a testület a kártérítés kifizetését bármilyen más feltételhez kösse, mint amiket ez az irányelv megállapít, különösen hogy a károsult félnek bármilyen módon bizonyítania kelljen, hogy a felelős személy képtelen vagy nem hajlandó fizetni.

(2) A kártérítési testület, amely kártérítésben részesítette a károsult felet az annak lakóhelye szerinti tagállamban, jogosult a kártérítésként kifizetett összeg visszaigénylésére annak a tagállamnak a kártérítési testületétől, ahol a biztosítóintézet fióktelepe kiállította a kötvényt.

A károsult fél ezután az utóbbi testületre engedményezi a balesetet okozó személlyel vagy annak biztosítóintézetével szemben őt megillető igényt, amennyiben a károsult fél lakóhelye szerinti tagállam kártérítési testülete kártérítést nyújtott az elszenvedett anyagi kár vagy sérülés után. Valamennyi tagállam köteles elismerni a bármely más tagállam által előírt hasonló engedményezést.

(3) Ez a cikk hatályba lép:

- a) miután a tagállamok által létrehozott és jóváhagyott kártérítési testületek egymással megállapodást kötöttek feladataik és kötelezettségeik, illetve a visszatérítési eljárások meghatározása kérdésében;
- b) a Bizottság által kijelölt időpontban, miután a tagállamokkal szorosan együttműködve megállapította, hogy az említett megállapodás létrejött.

A Bizottság 2005. július 20-ig beszámol az Európai Parlamentnek és Tanácsnak e cikk végrehajtásáról és annak hatékonyságáról, és – ha szükséges – javaslatot nyújt be.

7. cikk

Ha a gépjárművet lehetetlen azonosítani, vagy ha a balesetet követő két hónapon belül lehetetlen azonosítani a biztosítóintézetet, a károsult fél kártérítést igényelhet a lakóhelye szerinti tagállam kártérítési testületétől. A kártérítést a 84/5/EGK irányelv 1. cikkében foglalt intézkedéseknek megfelelően nyújtják. Ezután a kártérítési testület az ezen irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételek alapján kárigénnyel élhet:

- a) ha a biztosítóintézetet nem lehet azonosítani: a 84/5/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott garanciaalappal szemben azon tagállamban, ahol a gépjárművet rendszerint üzemben tartják;
- b) azonosítatlan jármű esetén: a baleset helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben;
- c) harmadik országbeli gépjárművek esetén: a baleset helye szerinti tagállam garanciaalapjával szemben.

8. cikk

A 73/239/EGK irányelv a következőképpen módosul:

- a) A 8. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„f) közli az egyes tagállamokban kijelölt kárrendezési megbízott nevét és címét, kivéve azt a tagállamot, ahol az engedélyt kéri, ha a biztosítandó kockázat szerepel a melléklet A. pontjának 10. ágazatában, kivéve a fuvarozók felelősségbiztosítását.”;

- b) A 23. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„h) közli az egyes tagállamokban kijelölt kárrendezési megbízott nevét és címét, kivéve azt a tagállamot, ahol az engedélyt kéri, ha a biztosítandó kockázat szerepel a melléklet A. pontjának 10. ágazatában, kivéve a fuvarozók felelősségbiztosítását.”.

9. cikk

A 88/357/EGK irányelv a következőképpen módosul:

A 12a. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ha a biztosítóintézet elmulasztotta kárrendezési megbízottja kijelölését, a tagállamok jóváhagyásukat adhatják ahhoz, hogy a 2000/26/EK (*) irányelv 4. cikkének megfelelően kijelölt kárrendezési megbízottak átvegyék az e bekezdés szerint kijelölt kárrendezési megbízottak feladatát.

(*) az Európai Parlament és a Tanács 2000. május 16-i 2000/26/EK irányelve a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről, valamint a Tanács 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelveinek módosításáról (HL L 181., 2000.7.20., 65. o.)”

10. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok 2002. július 20-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket 2003. január 20. előtt alkalmazzák.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok 2002. július 20-ig létrehozzák vagy jóváhagyják a kártérítési testületet a 6. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Ha a kártérítési testületek között nem jött létre a 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően a megállapodás 2002. július 20-ig, a Bizottság olyan intézkedéseket javasol, amelyek a 6. és 7. cikkben foglalt rendelkezések 2003. január 20-ig történő hatálybalépésének biztosítását célozzák.

(4) A Szerződésnek megfelelően a tagállamoknak lehetőségük van olyan rendelkezéseket fenntartani vagy hatályba léptetni, amelyek a károsult fél számára kedvezőbbek, mint az ezen irányelv teljesítéséhez szükséges rendelkezések.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

12. cikk

Szankciók

A tagállamok szankciókat szabnak ki az ezen irányelv végrehajtása céljából elfogadott nemzeti rendelkezések megszegéséért, és megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy azokat alkalmazzák. A büntetésnek hatékornak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2002. július 20-ig értesítik a Bizottságot ezekről az intézkedésekről, és – amint lehetséges – azok további módosításairól is.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2000. május 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

Nicole FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

Manuel CARRILHO
